

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 125/24
6.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Весне Секулић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Рњаковић, адвокат из Београда, Десанке Максимовић 21/5, против тужене “Eurobank direktna banka” а.д. Београд, са седиштем у Београду, Вука Караџића 10, чији је пуномоћник Јована Дотлић, адвокат из Београда, Хиландарска 24/2, ради раскида уговора, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 3040/21 од 26.9.2023. године, у седници већа одржаној дана 6.11.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 3040/21 од 26.9.2023. године, у првом ставу изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца АА из ... којим је тражено да се раскине уговор о стамбеном кредиту број ... закључен дана 27.3.2008. године, између тужиоца АА и “Pireus bank” а.д. Beograd, због наступања битно промењених околности.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 3040/21 од 26.9.2023. године, у другом ставу изреке тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ из ... којим је тражено да се раскине уговор о стамбеном кредиту број ... закључен дана 11.6.2008. године, између тужиоца ББ из ... и “Pireus bank” а.д. Beograd, због наступања битно промењених околности.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Вишег суда у Београду П 3040/21 од 26.9.2023. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужиоци АА из ... и ББ из ... да туженој “Eurobank direktna banka” а.д. Београд накнаде трошкове првостепеног поступка у износу од 756.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци АА из ... и ББ из ... да туженој “Eurobank direktna banka” а.д. Београд, на име трошкова другостепеног поступка исплате износ од 210.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, у року од

15 дана од пријема ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду П 3040/21 од 26.9.2023. године, првим ставом изреке, раскинут је уговор о стамбеном кредиту број ... закључен дана 27.3.2008. године, између тужиоца АА из ... – корисника кредита и “Pireus bank” a.d. Beograd – давалац кредита, услед наступања битно промењених околности. Другим ставом изреке, раскинут је уговор о стамбеном кредиту број ... закључен дана 11.6.2008. године, између тужиоца ББ из ... – корисника кредита и “Pireus bank” a.d. Beograd – даваоца кредита, услед наступања битно промењених околности. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена “Eurobank direktna banka” а.д. Београд да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 1.270.325,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужена је првостепену пресуду побијала из свих разлога прописаних одредбом чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник Републике Србије”, бр. 72/11...10/23). Трошкове другостепеног поступка опредељено је тражила.

Испитујући правилност ожалбене пресуде сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужена основана.

У проведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које Апелациони суд у Београду пази по службеној дужности у смислу члана 386 став 3 Закона о парничном поступку, а жалбом тужене неосновано се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су са правним претходником тужене закључили предметне уговоре о стамбеним кредитима и то – уговор о стамбеном кредиту осигуран код Националне корпорације број ... закључен дана 27.3.2008. године, између правног претходника тужене “Pireus bank” a.d. Beograd – даваоца кредита и тужиоца АА – корисника кредита и ВВ - солидарног дужника за износ кредита од 205.237,56 CHF, у динарској противвредности по куповном курсу банке на дан ступања кредита у течај са роком отплате од 288 месеци, променљивом номиналом каматном стопом од 3,9% на годишњем нивоу са комфорном методом обрачуна камате, једнократном накнадом од 20 евра у динарској противвредности по продајном курсу банке на дан уплате и једнократном накнадом од 30 евра у динарској противвредности по продајном курсу банке на име накнаде Националној корпорацији, трошковима обраде кредита од 1,5% од укупног износа кредита, премијом осигурања Националне корпорације од 4,2% од укупног износа кредита и доспелости првог ануитета дана 30.4.2008. године, ради куповине стана у ... у кући број ... у Улици ... на катастарској парцели број ... и катастарској парцели број ... КО ... ЗКУЛ ... Тужена банка се обавезала да ће кредит ставити на располагање тужиоцу АА - кориснику кредита након што исти потпише трајни налог, достави банци оверену и потписану

административну забрану са припадајућом потврдом, две бланко менице потписане од стране корисника и солидарног дужника да се у корист банке у циљу обезбеђења новчаног потраживања успостави извршна вансудска хипотека првог реда на непокретности, да се месечни анuitети састоје од рате + камата и да се уплаћују у динарима према продајном курсу банке за CHF на дан уплате. Према анексу уговора I о стамбеном кредиту број ... закљученом дана 18.3.2011. године, између правног претходника тужене "Pireus bank" a.d. Beograd – даваоца кредита и тужиоца AA - корисника кредита и BB – солидарног дужника, уговорне стране су се споразумеле да тим анексом измене основни уговор, у делу каматне стопе о кредиту, те да ће након 1.1.2012. године променљива номинална каматана стопа уместо дотадашњих 5,50% износити 4,9% на годишњем нивоу, да ће месечни анuitети бити уплаћивани у динарима, а да се висина анuitета утврђује према средњем курсу CHF, НБС на дан уплате и да тужена банка уз анекс уговора доставља кориснику нови план отплате кредита у складу са новим условима отплате анuitета, који план отплате чини саставни део анекса. Тужилац AA и тужена банка су дана 28.12.2015. године, закључили анекс уговора о кредиту којим су регулисали доспеле, а неплаћене обавезе недостале главнице, тужена банка је применила препоруку НБС 002 од 31.5.2013. године, те је умањила задужење тужиоца AA за износ од 10.154,68 CHF, од чега је износ од 716,29 CHF искоришћен за покривање доспелих, а неизмирених обавеза, док је за износ од 9.438,39 CHF умањена главница.

Уговор о стамбеном кредиту осигуран код Националне корпорације број ... закључен је дана 11.6.2008. године, између правног претходника тужене "Pireus bank" a.d. Beograd – даваоца кредита и тужиоца BB – корисника кредита за износ кредита од 40.805,00 CHF, у динарској противвредности по куповном курсу банке на дан ступања кредита у течај са роком отплате од 240 месеци, променљивом номиналном каматном стопом од 4,9% на годишњем нивоу, са комфорном методом обрачуна камате, једнократном накнадом од 20 евра у динарској противвредности по продајном курсу банка на дан уплате и једнократном накнадом од 30 евра у динарској противвредности по продајном курсу банке на име накнаде Националној корпорацији, трошковима обраде кредита од 1,5% од укупног износа кредита, премијом осигурања Националне корпорације од 4,2% од укупног износа кредита и доспелости првог анuitета дана 31.7.2008. године ради куповине породичне стамбене зграде са помоћним објектом, површине 67 м² у улици ... у ... ЛН ... на катастарској парцели ... КО ... .. Тужена банка се обавезала да ће кредит ставити на располагање тужиоцу BB - кориснику након што исти потпише трајни налог, достави банци оверену и потписану административну забрану са припадајућом потврдом, две бланко менице потписане од стране корисника и солидарног дужника да се у корист банке у циљу обезбеђења новчаног потраживања успостави извршна вансудска хипотека првог реда на предметној непокретности.

Према обавештењима правног претходника тужене - "Pireus bank" a.d. Beograd од 31.3.2015. године, укупан износ новчаних средстава која је банка утврдила по основу Одлуке о мерама за очување стабилности финансијског система у вези са кредитима индексираним у иностраној валути која је ступила на снагу 5.3.2015. године, из преамбуле за тужиоца AA износи 4.729,86 CHF, док за тужиоца BB износи 484,74 CHF, који износ им је банка урачунала у превремену отплату кредита, уплатом на партију кредита, а у прилогу обавештења достављени су и измењени планови отплате кредита.

Правни претходник тужене је дана 31.3.2015. године, тужиоцима упутио понуде за закључење анекса основног уговора којим би се изменили услови отплате обавеза на четири понуђена начина, а по избору корисника кредита и то: конвертовањем кредита по курсу за 5% нижем од средњег курса евра према CHF, а према средњем курсу НБС уз даљу примену каматне стопе од 4,75% + 6 М ЕУРИБОР уз могућност продужења рока отплате, а најдуже за пет година; конвертовањем кредита по курсу евро према CHF према средњем курсу НБС уз даљу примену каматне стопе на годишњем нивоу сниженом за 1 процентни поен, тј. 3,75% + 6 М ЕУРИБОР уз могућност продужења рока отплате, а најдуже за пет година; да се вредност каматне стопе на годишњем нивоу у тренутку понуде снижава за 1 процентни поен, с тим што неће бити мања од 3% на годишњем нивоу, што у случају тужиоца АА износи 3%, а тужиоца ББ 3,90% уз могућност продужења рока отплате, најдуже за пет година; износ месечног ануитета израженог у CHF снижава се за 20% уговореног износа у периоду од 36 месеци од дана закључења анекса до истека периода, а укупан износ за који су месечни ануитети умањени отплаћује се у 12 једнаких месечних рата након истека првобитног рока доспећа кредита, те да је потребно обавештење о евентуалној опцији коју изабере корисник кредита доставити банци у року од три месеца од дана пријема понуде, а обавештења послата након истека наведеног рока се неће узимати у обзир.

Према специјалној понуди “Pireus bank” a.d. Beograd - правног претходника тужене за кредите индексиране у CHF тужиоца АА, истом је понуђено да кредит индексиран у CHF може конвертовати у кредит индексиран у еврима по курсу који је за 5% нижи од средњег курса евра према CHF, да ће се од дана извршења конверзије у односу на тужиоца АА примењивати каматна стопа од 2,81% и 6М ЕУРИБОРА, као променљива референтна стопа уз могућност продуженог рока отплате кредита до пет година, да износ месечног ануитета израженог у еврима тужиоцу АА у тренутку давања понуде износи 1.075,65 евра, а у случају прихватања специјалне понуде без продуженог рока отплате би износио 954,06 евра а са продуженим роком отплате за пет година 787,19 евра.

Према налазу вештака економско – финансијске струке Јованке Косановић од 2.10.2018.године и допунског налаза истог вештака од 18.10.2022.године, у односу на тужиоца АА, на дан закључења уговора 27.3.2008. године износу одобреног кредита од 205.237,56 CHF одговарала је противвредност од 10.711.861,35 динара, односно 130.924,96 евра, да је на дан пуштања кредита у течај 28.3.2008. године износу кредита од 205.237,56 CHF одговарала противвредност од 10.702.974,56 динара, односно 130.766,16 евра. У посматраном периоду од марта 2008. године до 1.12.2016. године, тужилац АА измирио је 104 месечна ануитета од укупно 288 (посматрани период представља 36,1% укупног отплатног периода), у наведеном периоду исти је укупно исплатио 106.949,04 CHF, односно 9.006.368,01 динара или 83.811,16 евра. Преостала главница дуга на дан 1.12.2016. године, износила је 162.809,30 CHF, односно 18.338.709,30 динара или 150.460,72 евра. Главница кредита у току периода отплате кредита до дана утужена повећана је за 18.444,29 CHF услед регулисања доспелости неизмирених обавеза (приписа главници). Однос курса валута CHF и ЕВРО на дан закључења уговора 27.3.2008. године износио је 0,6379, док је на дан 1.12.2016. године износио 0,9242, што значи да је валута CHF у посматраном периоду апресирала у односу на валуту евро 44,87%. Курс динара у односу на курс евра до дана утужења депресирао је посматрано од 27.3.2008. године за 32,87%, а курс CHF у односу на курс

динара порастао је у периоду од 27.3.2008. године до 1.2.2016. године за 115,81%. У односу на тужиоца ББ на дан закључења уговора 11.6.2008. године, износу одобреног кредита од 40.805 CHF одговарала је противвредност од 2.017.305,35 динара, односно 25.264,73 евра, а на дан пуштања кредита у течај 16.6.2008. године износу кредита од 40.805 CHF одговарала је противвредност од 1.988.497,02 динара, односно износ од 25.299,14 евра. У посматраном периоду од јуна 2008. године до 1.12.2016. године, тужилац ББ измирио је 101 месечни анутитет од укупно 240 (посматрани период представља 42,08% укупног отплатног периода. У посматраном периоду од јуна 2008. године до 1.12.2016. године, тужилац ББ измирио је 101 месечни анутитет од укупно 240 (посматрани период представља 42,08% укупног отплатног периода), у периоду од јуна 2008. године до 1.12.2016. године, тужилац ББ је укупно исплатио износ од 26.039,40 CHF, односно 2.269.877,89 динара или 20.715,90 евра. Преостала главница дуга на дан 1.12.2016. године износила је 27.274,31 CHF, односно 3.072.156,46 динара или 25.205,64 евра. Однос курсева валуте CHF и евро на дан закључења уговора дана 11.6.2008. године, износио је 0,6192 %, а на дан 1.12.2016. године износио је 0,9242%, што значи да је валута CHF у посматраном периоду депресирала у односу на валуту евро 49,25%, курс динара у односу на курс евро до дана утужења депресирао је посматрано од 11.6.2008. године за 34,49%, а курс CHF у односу на курс динара порастао је у периоду од 11.6.2008. године до 1.12.2016. године за 127,84%. Закључењем уговора о конверзији по условима из понуде банке од 22.5.2019. године, укупна обавеза тужиоца АА била би мања у валути CHF за 1,49% или 4.051,09 CHF, у валути РСД за 1,52% или 423.405,21 динара, у валути евро за 1,51% или 3.588,85 евра. Обрачунато са пресеком на дан 30.9.2009. године, по курсу на дан 30.9.2009. године, преостала укупна обавеза по кредиту тужиоца АА (главница + камата) за 273 месечна анутитета је била мања у односу на укупну обавезу (главница + камата), да је кредит на наведени датум преиндексиран у тада важеће услове индексације у валуту евро за 18.933,44 CHF, односно 1.166.001,00 динара или 12.403,99 евра. Обрачунато са пресеком на дан 30.9.2011. године по курсу на дан 30.9.2011. године преостала укупна обавеза по кредиту тужиоца АА за 249 месечних анутитета би била мања у односу на укупну обавезу да је кредит на наведени датум преиндексиран у тада важеће услове индексације у валути евро за 19.482 CHF, односно 1.655.486,61 динара или 16.156,91 евра. Да је закључен уговор о конверзији по условима из понуде банке од 18.5.2019. године укупна обавеза тужиоца ББ била би мања у валути CHF за 19,00% или 11.659,52 CHF, у валути РСД за 20,45% или 1.218.651,37 динара, у валути евро за 19,86% или 10.303,95 евра. Обрачунато са пресеком на дан 30.9.2009. године по курсу на дан 30.9.2009. године преостала укупна обавеза по кредиту тужиоца ББ за 228 месечних анутитета би била мања у односу на укупну обавезу да је кредит на наведени датум преиндексиран у тада важеће услове индексације у валути евро за 5.451,23 CHF, односно 335.709,80 динара или 3.571,30 евра. Обрачунато са просеком на дан 30.9.2011. године по курсу на дан 30.9.2011. године, преостала укупна обавеза по кредиту тужиоца ББ главница плус камата за 204 месечна анутитета би била мања у односу на укупну обавезу да је кредит на наведени датум преиндексиран у тада важеће услове индексације у валути евро за 2.971,37 CHF, односно 252.493,07 динара или 2.464.23 евра.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је у складу са одредбама чланова 11, 12, 15 став 1 и 2, 18, 21 став 1, 26, 133, 134, 141 став 1, 395 Закона о облигационим односима и члана 2 тачка 24 Закона о девизном пословању

(“Службени гласник РС”, бр.32/06, 31/11, 119/12 и 139/14) оценио да су испуњени законом предвиђени услови за раскид уговора о кредиту за куповину непокретности услед битно промењених околности из члана 133 Закона о облигационим односима, јер промена вредности CHF представља околност коју тужиоци нису могли да предвиде. Тужиоци се нису обраћали туженој захтевом за конверзију кредита, нити су захтевали да се неки услови уговора правично измене. Након закључења уговора о стамбеним кредитима дошло је до светске економске кризе, која је довела до енормног и неочекивног скока CHF у односу на динар, а коју околност у време закључења уговора тужиоци нису могли предвидети, јер је курс CHF у периоду пре закључења уговора био стабилан, те је основ за раскид уговора настао након закључења уговора и представља разлог да странка која није у могућности да такав уговор извршава тражи његов раскид. Услед енормног скока валуте швајцарског франка висина новчане обавезе корисника кредита је у тој мери увећана да је очигледно да уговори више не одговарају очекивањима тужилаца као уговорних страна, и не само да отежава испуњење уговорне обавезе, већ доводи до тога да се не може остварити сврха уговора, те би било неправично одржати такве уговоре на снази. Тужиоци према редовном току ствари, с обзиром на лична својства и ситуацију у којој су се налазили нису били дужни, нити су могли да предвиде и очекују овакав скок валуте CHF након закључења спорних уговора, нити су упозорени од стране банке на могуће ризике и могућност енормног пораста курса CHF, што представља обавезу тужене банке према члану 12 Закона о облигационим односима који обавезује учеснике да се при заснивању облигационих односа и остваривању права и обавеза из тих односа придржавају начела савесности и поштења, а одредба члана 3 став 1 Закона о заштити потрошача (“Службени гласник РС”, бр.79/05), који је важио у време закључења спорних уговора прописивао је основно право потрошача на информисаност. Такође је тужена банка - давалац кредита на основу стручног знања и њене обавезе да искуствено сагледа и објективно оцени да ли је енормни раст курса валуте CHF могуће очекивати у уговореном периоду повраћаја одобрених средстава, била дужна на то указати тужиоцима и у писаном облику их обавестити о свим могућим ризицима за такву врсту кредита, што тужена није учинила.

Међутим, оваква одлука првостепеног суда не може се прихватити као правилна, јер је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев, на шта се основано указује жалбом тужене, а о правилној примени материјалног права другостепени суд води рачуна и по службеној дужности у складу са чланом 386 став 3 у вези са чланом 376 Закона о парничном поступку.

Оцену основаности захтева за раскид уговора због промењених околности суд цени у складу са члановима 133 и 135 Закона о облигационим односима, које регулишту основе за раскид у случају наступања промењених околности у току трајања уговора.

Чланом 133 став 1 Закона о облигационим односима прописано је да ако после закључења уговора наступе околности које отежавају испуњење обавезе једне стране или ако се због њих не може остварити сврха уговора, а у једном и у другом случају у тој мери да је очигледно да уговор више не одговара очекивањима уговорних страна и да би по општем миљењу било неправично одржати га на снази такав какав је, страна

којој је отежано испуњење обавезе, односно страна која због промењених околности не може остварити сврху уговора, може захтевати да се уговор раскине. Ставом 2 истог члана прописано је да се раскид уговора не може захтевати ако је страна која се позива на промењене околности била дужна да у време закључења уговора узме у обзир те околности или их је могла избећи или савладати, а ставом 4 да се уговор неће раскинути ако друга страна понуди или пристане да се одговарајући услови уговора правично измене.

Чланом 135 истог закона прописано је да при одлучивању о раскидању уговора, односно његовој измени, суд се руководи начелима поштеног промета, водећи рачуна нарочито о циљу уговора, о нормалном ризику код уговора односне врсте, о општем интересу и о интересима обеју страна.

Сходно цитираним одредбама Закона о облигационим односима, уговор се може раскинути ако по његовом закључењу, а пре испуњења обавеза, наступе околности које отежавају испуњење обавезе једне стране (први разлог) или ако се због тих околности не може остварити сврха уговора (други разлог), а у оба случаја у мери која уговор изводи из сфере очекивања уговорних страна и која, по општем мишљењу, његово одржавање чини неправичним, с тим што раскид не може тражити страна која је била дужна да те околности узме у обзир још у време закључења уговора или их је могла избећи, односно савладати, али се уговор неће раскинути ако друга страна понуди или пристане да се одговарајући услови уговора правично измене.

Према одредби члана 133 Закона о облигационим односима уговорна страна која тврди да су наступиле околности које отежавају испуњење њене обавезе или ако се због тих околности не може остварити сврха уговора у смислу члана 231 став 2 Закона о парничном поступку, сноси терет доказивања чињеница које су битне за настанак, односно за остварење права на раскид, па сходно наведеном, терет тврдње и доказа да су се током трајања уговора околности тако промениле да битно утичу и воде отежаном испуњењу обавезе, као и доказивање чињеница да се због тих околности сврха уговора не може остварити је на тужиоцима, јер они тужбом траже раскид због промењених околности. Само постојање објективне околности – пораста вредности валуте СНФ, сама по себи није довољна без кумулативног испуњења и осталих услова који су субјективне природе и тичу се могућности уговорне стране која раскид тражи да уговор испуни, односно да оствари сврху уговора. Претпоставке за раскид уговора због промењених околности указују на обавезу стране која се позива на наступеле околности да докаже да су исте наступиле и да их није могла избећи ни савладати, односно да није била у стању отклонити њихове последице, јер се у супротном не може на њих позивати и раскинути уговор. Тужиоци су током првостепеног поступка доказали да је током испуњења њихове уговорне обавезе дошло до пораста валуте СНФ, којом је њихова обавеза валоризована, али само та чињеница, у недостатку доказа о дејству те промењене околности на тужиоце конкретно, као кориснике кредита, не може водити закључку да су услови за раскид уговора испуњени, јер су они постављени кумулативно и тичу се свакако и субјективних, а не само објективних околности.

Сврха уговора о кредиту је да корисник кредита прибави одређени износ новчаних средстава за неку намену – у конкретном случају ради се о стамбеним

кредитима. Следом наведеног, сврха предметних уговора је куповина стана пласираним средствима од стране банке, а та сврха је остварена и пре скока вредности CHF, па промењена околност на коју се тужиоци позивају као разлог за раскид уговора није била од утицаја на немогућност остварења сврхе уговора, јер је сврха остварена прибављањем потребних новчаних средстава ради куповине непокретности. Изванредност и непредвидивост догађаја је претходни услов за оба разлога који воде раскиду уговора због промењених околности – и за отежано испуњење уговорне обавезе и за немогућност остварења сврхе уговора, те је потребно ценити да ли се у конкретном случају ради о изванредном и непредвидивом догађају и правилно применити члан 133 став 1 Закона о облигационим односима, с обзиром на то да се ради о објективној околности која би могла бити разлог за раскид, али само уз кумулативно испуњење и осталих субјективних услова. Економско финансијским вештачењем током првостепеног поступка утврђивана је само чињеница која се односи на пораст вредности валуте CHF, као претходног услова непредвидиве околности, али истим није доказана тврдња о немогућности остварења сврхе уговора. Код чињенице да су тужиоци своје уговорне обавезе испуњавали и поред пораста вредности валуте CHF, те да нису прихватили понуду тужене упућену дана 31.3.2015. године – пре подношења тужбе, да се у смислу члана 133 став 4 Закона о облигационим односима услови уговора измене конверзијом у валуту евро и коју су тужиоци могли захтевати, те имајући у виду чињеницу да тужиоци то нису захтевали, већ су се одлучили за тужбу за раскид, у конкретном случају нису испуњени кумулативно прописани услови – да су тужиоци доказали да је истима било отежано да испуњавају своје уговорне обавезе, као и да би прихватањем понуде за конверзију у валуту евро по Закону о конверзији, испуњење обавезе такође било отежано.

Наиме, тужиоци су имали могућност да у смислу члана 133 став 4 Закона о облигационим односима одрже уговоре на снази, односно да дуг смање прихватањем понуде тужене за закључење анекса уговора којим би се изменили услови отплате кредита, сходно Одлуци НБС или прихватањем понуде тужене за закључење уговора о конверзији кредита у швајцарским францима, сходно члану 3 став 1 и члану 6 став 1 Закона о конверзији стамбених кредита индексираних у швајцарским францима ("Службени гласник Републике Србије", број 31/19 од 29.4.2019. године), као *lex specialis*, што тужиоци нису учинили. Због наведеног, како тужиоци нису пристали да се одговарајући услови уговора правично измене по понуди тужене, то нису испуњени услови за раскид уговора у смислу члана 133 став 4 Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, применом члана 394 тачке 3 и 4 Закона о парничном поступку у вези са чланом 387 став 1 тачка 5 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом и другом ставу изреке ове пресуде.

Преиначењем одлуке о главној ствари применом члана 401 тачка 3 у вези са члановима 153, 154 и 163 став 1 и 2 Закона о парничном поступку преиначена је и одлука о трошковима првостепеног поступка садржана у трећем ставу изреке побијане пресуде, одлуком садржаном у трећем ставу изреке ове пресуде, тако што су тужиоци обавезани да туженој према успеху у спору накнаде трошкове првостепеног поступка за предузете парничне радње од стране пуномоћника из реда адвоката и то за састав одговора на тужбу и 3 образложена поднесака у износу од по 56.250,00 динара (поднесци од дана 3.5.2017. године, дана 28.3.2019.године и дана 26.8.2020. године), за

заступање на 5 одржаних рочишта (дана 31.5.2017.године, 16.11.2020.године, 29.3.2022.године, 22.2.2023.године и 26.9.2023.године) у износу од по 60.750,00 динара, за приступ на два неодржана рочишта (дана 24.4.2019. године и дана 20.10.2022. године) по 32.625,00 динара, за састав жалбе од дана 17.12.2020.године износ од 112.500,00 динара, на име вештачења износ од 50.000,00 динара, што укупно износи 756.500,00 динара одмерено по Адвокатској тарифи и Таксеној тарифи важећим на дан пресуђења, са законском затезном каматом у смислу одредбе члана 277 Закона о облигационим односима од извршности до исплате. Тужена нема право на накнаду трошкова за састав поднесака од 2.12.2019. године, 21.11.2019. године, 20.1.2020. године, имајући у виду да нису били нужни за вођење овог поступка смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку, јер се ради о поднесцима који су техничке природе и поднесцима који садрже наводе које је тужена могла изнети на рочишту за главну расправу, као и износ преко досуђеног, а до траженог износа од 130.000,00 на име вештачења.

Сагласно жалбеном успеху тужене, сходно члану 165 став 2 у вези са члановима 153 став 2, члану 154 став 1 и члану 163 став 1 Закона о парничном поступку, истој је досуђен нужни издатак настао сачињавањем редовног правног лека - жалбе у износу од 112.500,00 динара, као и у висини судске таксе на жалбу у износу од 97.500,00 динара, укупно 210.000,00 динара са законском затезном каматом у смислу одредбе члана 277 Закона о облигационим односима од извршности до исплате, па је одлучено као у четвртом ставу изреке ове пресуде.

Председник већа – судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић